

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ:**

**«ΒΙΩΣΙΜΗ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΣΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ: ΠΙΘΑΝΟΤΕΡΟ ΤΑ ΚΟΝΔΥΛΙΑ ΤΗΣ
ΚΓΠ ΝΑ ΕΥΝΟΟΥΝ ΤΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΕΡΗ ΧΡΗΣΗ
ΝΕΡΟΥ»**

ΣΥΝΟΨΗ

Κοινή απάντηση της Επιτροπής στη σύνοψη:

Σε επίπεδο ΕΕ, το νερό χρησιμοποιείται για την ψύξη μονάδων παραγωγής ενέργειας, τη γεωργία, τη μεταποίηση και τις κατασκευές, τις εξορύξεις και το δημόσιο σύστημα υδροδότησης και η σχετική σημασία κάθε τομέα εξαρτάται από την οικονομική διάρθρωση κάθε κράτους μέλους. Το νερό χρησιμοποιείται στη γεωργία για την κτηνοτροφία και την άρδευση, μειώνοντας τον κίνδυνο κεφαλαίου και βελτιστοποιώντας τη χρήση άλλων εισροών (π.χ. γη, λιπάσματα, σπόροι και εργασία).

Οι τρέχουσες προβλέψεις για την κλιματική αλλαγή εφιστούν την προσοχή στη μείωση της διαθεσιμότητας υδάτινων πόρων και στην αύξηση της ζήτησης για ύδατα άρδευσης. Για την αντιμετώπιση των προκλήσεων αυτών απαιτείται η ορθή εφαρμογή των πολιτικών της ΕΕ για τα ύδατα [π.χ. οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα (στο εξής: ΟΠΥ)], ώστε να καταστούν συμβατές οι διάφορες χρήσεις των υδάτων, και πρέπει να διασφαλιστεί ότι η εφαρμογή των τομεακών πολιτικών συνάδει με τους στόχους αυτούς. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2020/741 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων μπορεί να μετριάσει την πίεση και να προσφέρει εναλλακτική και βιώσιμη παροχή νερού άρδευσης.

Η ΟΠΥ προωθεί τη βιώσιμη χρήση των υδάτων, επειδή η γεωργία εντάσσεται στις χρήσεις και δραστηριότητες οι οποίες, σύμφωνα με την ΟΠΥ, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση της τρωτότητας των υδατικών συστημάτων. Ωστόσο, οι επιπτώσεις της γεωργίας συγκαταλέγονται μεταξύ των σημαντικότερων πιέσεων οι οποίες, κατά την κρίση των κρατών μελών, ενέχουν δυνητικό κίνδυνο επιδείνωσης ή μη επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων της ΟΠΥ.

Η ΟΠΥ κατόρθωσε να δημιουργήσει ένα πλαίσιο διακυβέρνησης για την ολοκληρωμένη διαχείριση των υδάτων για περισσότερα από 110 000 υδατικά συστήματα στην ΕΕ, βελτιώνοντας την κατάσταση των υδάτων ή επιβραδύνοντας την υποβάθμισή τους και μειώνοντας τη χημική ρύπανση (κυρίως στις σημειακές πηγές). Χάρη στην οδηγία έχει επιτευχθεί υψηλότερο επίπεδο προστασίας των υδατικών συστημάτων απ' ό,τι θα αναμενόταν χωρίς αυτήν. Ο έλεγχος καταλληλότητας της ΟΠΥ που πραγματοποιήθηκε το 2019 κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η οδηγία είναι σε μεγάλο βαθμό κατάλληλη για τον επιδιωκόμενο σκοπό, με κάποια περιθώρια βελτίωσης, και ότι ο λόγος για τον οποίο δεν έχουν ακόμη επιτευχθεί οι στόχοι της ΟΠΥ έγκειται σε μεγάλο βαθμό στην ανεπαρκή χρηματοδότηση, την αργή εφαρμογή και την ανεπαρκή ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών στόχων στις τομεακές πολιτικές.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Κοινή Γεωργική Πολιτική (στο εξής: ΚΓΠ) παρέχει κίνητρα για τη βιώσιμη διαχείριση των υδάτων στη γεωργία με τη χρήση διαφόρων μέσων. Συνδέοντας μέσω του μηχανισμού πολλαπλής συμμόρφωσης τις σχετικές ενισχύσεις της ΚΓΠ με την τήρηση της εθνικής νομοθεσίας για την εφαρμογή της ΟΠΥ και ιδίως με τον όρο για την άντληση των υδάτων, ευνοεί την ολοκλήρωση και την ενίσχυση των πολιτικών. Ο μηχανισμός αυτός, ο οποίος εφαρμόζεται στο 90 % των γεωργικών εκτάσεων και των γεωργών, έχει τη δυνατότητα να αυξήσει σημαντικά την ευαισθητοποίηση των γεωργών, ενώ οι κυρώσεις μπορεί να φθάσουν μέχρι την ανάκληση όλων των ενισχύσεων της ΚΓΠ για τα σοβαρότερα αδικήματα. Πέραν της πολλαπλής συμμόρφωσης, ο οικολογικός προσανατολισμός των άμεσων ενισχύσεων παρέχει κίνητρα στους γεωργούς προκειμένου να εφαρμόσουν πρακτικές που μπορεί να είναι επωφελείς για τη χρήση των υδάτων, όπως η προστασία των μόνιμων βοσκοτόπων και η διαφοροποίηση των καλλιεργειών. Επίσης, η ΚΓΠ χρηματοδοτεί τις επενδύσεις που σχετίζονται με τη χρήση των υδάτων και οι επενδύσεις στην

άρδευση πρέπει να συμβάλλουν στην επίτευξη καλής κατάστασης (όταν το οικείο υδατικό σύστημα βρίσκεται σε λιγότερο από καλή κατάσταση) και στην πρόληψη της υποβάθμισης της κατάστασης. Έχουν ληφθεί πολυάριθμα γεωργοπεριβαλλοντικά και κλιματικά μέτρα για την επίτευξη των στόχων που αφορούν την ποσότητα των υδάτων. Για παράδειγμα, στα περισσότερα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης (στο εξής: ΠΑΑ) έχουν συμπεριληφθεί γεωργοπεριβαλλοντικά και κλιματικά μέτρα με στόχο τη βελτίωση της διαχείρισης του εδάφους και την πρόληψη της διάβρωσης, τα οποία έχουν θετική επίδραση στην ικανότητα του εδάφους για συγκράτηση υδάτων, και το 5 % της χρησιμοποιούμενης γεωργικής έκτασης (στο εξής: ΧΓΕ) καλύπτεται από τέτοιου είδους δεσμεύσεις. Επιπλέον, οι μη παραγωγικές επενδύσεις, η βιολογική γεωργία και οι ενισχύσεις βάσει της ΟΠΥ στο πλαίσιο των ΠΑΑ έχουν επίσης μεγάλη σημασία για τη βελτίωση της συγκράτησης υδάτων και της βιώσιμης χρήσης των υδάτων.

Η Επιτροπή εκτιμά περαιτέρω ότι οι επενδύσεις των κρατών μελών συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της ΟΠΥ, μέσω της αξιολόγησης των εγγράφων προγραμματισμού των κρατών μελών για τη χρήση των κονδυλίων της ΕΕ και της εφαρμογής της αρχής της «μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης» του κανονισμού περί ταξινόμησης και των προγραμμάτων ανάκαμψης και ανθεκτικότητας.

III. Η καλή οικολογική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων περιλαμβάνει επίσης τις ποσοτικές πτυχές της διαχείρισης των υδάτων. Στο πλαίσιο της καλής οικολογικής κατάστασης απαιτείται να ορίσουν τα κράτη μέλη και να εφαρμόσουν την «οικολογική ροή», η οποία αποσκοπεί στην εξασφάλιση επαρκούς ποσότητας υδάτων.

VII.

1) Στην αξιολόγησή της των δεύτερων σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού (στο εξής: ΣΔΛΑΠ) το 2019, η Επιτροπή διατύπωσε συστάσεις με τις οποίες ζητούσε από τα κράτη μέλη να εξετάσουν καλύτερα, στα τρίτα ΣΔΛΑΠ, τον τρόπο με τον οποίο εκπληρώνουν την υποχρέωση που απορρέει από το άρθρο 9 της ΟΠΥ να εφαρμόζουν την ανάκτηση κόστους για υπηρεσίες ύδατος, καθώς και κάθε εξαίρεση βάσει αυτού. Επιπλέον, επί του παρόντος η Επιτροπή ζητά πληροφορίες από όλα τα κράτη μέλη σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζουν στην πράξη τις απαιτήσεις της ΟΠΥ, ειδικότερα την απαίτηση προηγούμενης άδειας για την άντληση και την κατακράτηση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ε) της ΟΠΥ και τις εξαιρέσεις από αυτήν.

2) Η μελλοντική ΚΓΠ ενισχύει περαιτέρω τη συνοχή μεταξύ της ΚΓΠ και της ΟΠΥ μέσω διαφόρων παραμέτρων:

Ορίζει ότι δεν είναι επιλέξιμες για στήριξη οι επενδύσεις στην άρδευση, οι οποίες δεν συνάδουν με την επίτευξη της καλής κατάστασης των υδατικών συστημάτων, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της ΟΠΥ, συμπεριλαμβανομένης της επέκτασης της άρδευσης που επηρεάζει υδατικά συστήματα των οποίων η κατάσταση έχει οριστεί ως λιγότερο από καλή στο σχετικό ΣΔΛΑΠ.

Τα στρατηγικά σχέδια της ΚΓΠ, συμπεριλαμβανομένης της στήριξης για επενδύσεις στην άρδευση, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ανάλυση, τους σκοπούς και τους στόχους που περιλαμβάνονται στην ΟΠΥ και στα ΣΔΛΑΠ (πρβλ. παράρτημα XI του κανονισμού για τα στρατηγικά σχέδια της ΚΓΠ) και να συμβάλλουν επαρκώς σ' αυτά.

Η Επιτροπή δέχεται να συνδέσει όλες τις σχετικές ενισχύσεις της ΚΓΠ προς τους γεωργούς με τη βιώσιμη χρήση των υδάτων, εκτός από τις ενισχύσεις της κοινής οργάνωσης αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ).

Η Επιτροπή δέχεται να συνδέσει την πλήρη καταβολή της προαιρετικής συνδεδεμένης στήριξης (στο εξής: ΠΣΣ) με την τήρηση των σχετικών διατάξεων της ΟΠΥ μέσω της αιρεσιμότητας. Η Επιτροπή δεν αποδέχεται την ενσωμάτωση πρόσθετων εχέγγυων στην ΚΓΠ, διότι η ορθή εφαρμογή της ΟΠΥ διασφαλίζει τη βιώσιμη χρήση των υδάτων για καλλιέργειες και η αιρεσιμότητα συνδέει τις ενισχύσεις της ΚΓΠ με την ΟΠΥ.

3) Κατά την αξιολόγηση των στρατηγικών σχεδίων της ΚΓΠ, η Επιτροπή θα διασφαλίσει, σύμφωνα με τις διατάξεις της μελλοντικής ΚΓΠ, ότι οι επενδύσεις στην άρδευση συνάδουν με τον στόχο της ΟΠΥ για την επίτευξη καλής κατάστασης των υδατικών συστημάτων. Επιπλέον, η Επιτροπή θα αξιολογήσει αν τα στρατηγικά σχέδια της ΚΓΠ λαμβάνουν επαρκώς υπόψη την ανάλυση, τους σκοπούς και στόχους που περιλαμβάνονται στην ΟΠΥ και στα ΣΔΛΑΠ και αν συμβάλλουν επαρκώς στους εν λόγω σκοπούς και στόχους.

Η Επιτροπή θα προβεί στην αξιολόγηση των συνεπειών που θα έχουν η χρηματοδότηση στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης και η στήριξη της αγοράς για τη χρήση των υδάτων στο πλαίσιο του πολυετούς σχεδίου αξιολόγησης της μελλοντικής ΚΓΠ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κοινή απάντηση της Επιτροπής στα σημεία 1-11:

Τα στοιχεία που διαβίβασαν τα κράτη μέλη υποδεικνύουν μείωση της άντλησης νερού για τη γεωργία από τη δεκαετία του 1990 στην Ευρωπαϊκή Ένωση παρά την αυξημένη ζήτηση λόγω της κλιματικής αλλαγής, των υψηλότερων θερμοκρασιών και του χαμηλότερου ύψους βροχοπτώσεων. Η μείωση αυτή επιτεύχθηκε μέσω των βελτιωμένων πολιτικών σχεδιασμού των υδάτων, όπως η ΟΠΥ, και της βελτίωσης της διαχείρισης της άρδευσης, όπως προωθείται στην ΚΓΠ.

Για την αξιολόγηση και την παρακολούθηση της λειψυδρίας, καθώς και των χρονικών και χωρικών διαφορών της, η Επιτροπή πρότεινε τη χρήση του δείκτη αξιοποίησης νερού (WEI+) στη μελλοντική ΚΓΠ. Ο δείκτης αυτός έχει σχεδιαστεί για να αξιολογεί την εξέλιξη της χρήσης των υδάτων έναντι των ανανεώσιμων πόρων γλυκών υδάτων, καθώς και τις σχετικές τάσεις στη γεωργία και σε άλλους τομείς χωριστά.

Η ποσότητα των υδάτων που χρησιμοποιείται για την κτηνοτροφία και/ή την άρδευση εξαρτάται από τη δομή του γεωργικού τομέα και παρουσιάζει μεγάλες διαφορές σε ολόκληρη την ΕΕ. Η άρδευση ενισχύει την ανταγωνιστικότητα του γεωργικού τομέα και προσφέρει οφέλη στην κοινωνία. Η άρδευση αυξάνει τη διαθεσιμότητα, την ποιότητα και την ποικιλία των ειδών διατροφής και παρέχει πολύτιμες οικοσυστημικές υπηρεσίες (π.χ. οι αρδευόμενες εκτάσεις έχουν τη δυνατότητα να συμβάλουν στη γεωργοπεριβαλλοντική και πολιτιστική ποικιλομορφία, καθώς και στην ποικιλομορφία του τοπίου σε ορισμένα σενάρια, για παράδειγμα, με τη διατήρηση των οικοτόπων που ευνοούν τα υδρόβια πτηνά).

Το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ε) της ΟΠΥ περιλάμβανε τις υποχρεώσεις των κρατών μελών να εφαρμόζουν συστήματα ελέγχου και προηγούμενης άδειας με βάση την ανάλυση της ευαισθησίας των υδατικών συστημάτων στις επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Το σύστημα αυτό θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι εγκεκριμένες χρήσεις ύδατος συνάδουν με τον στόχο της επίτευξης καλής κατάστασης στα υδατικά συστήματα.

Στην 5η έκθεση υλοποίησης της ΟΠΥ επισημαίνεται ότι οι επιπτώσεις της γεωργίας συγκαταλέγονται μεταξύ των σημαντικότερων πιέσεων οι οποίες προσδιορίστηκαν από τα κράτη μέλη στις περισσότερες περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού ως ενέχουσες δυνητικό κίνδυνο υποβάθμισης ή μη επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων, τόσο με τη μορφή υπεράντλησης όσο και διάχυτης ρύπανσης. Η Επιτροπή διερεύνησε επίσης τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στην πράξη τις απαιτήσεις της ΟΠΥ, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων προηγούμενης άδειας για την άντληση και την κατακράτηση, καθώς και των σχετικών εξαιρέσεων.

Η Επιτροπή ζήτησε πρόσφατα από όλα τα κράτη μέλη να υλοποιήσουν τις συστάσεις που διατύπωσε στο πλαίσιο των δεύτερων ΣΔΛΑΠ, επιμένοντας ιδιαίτερα στην ανάγκη για περαιτέρω/κατάλληλη αιτιολόγηση στα ΣΔΛΑΠ των εξαιρέσεων από την υποχρέωση επίτευξης καλής κατάστασης / αποφυγής της υποβάθμισης.

Περαιτέρω βελτιώσεις στη χρήση των υδάτων, αλλά και στον τομέα της ρύπανσης από θρεπτικές ουσίες είναι απαραίτητες, ενώ η στρατηγική «από το αγρόκτημα στο πιάτο» πρότεινε συγκεκριμένους στόχους και εργαλεία για τη μείωση της ρύπανσης από θρεπτικές ουσίες. Το σχέδιο δράσης για

μηδενική ρύπανση του αέρα, του νερού και του εδάφους συμπληρώνει τη στρατηγική «από το αγρόκτημα στο πιάτο» με σχετικούς στόχους και δράσεις¹. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2020/741 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα συμβάλει, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτων, στη μείωση της πίεσης στα υδάτινα σώματα όταν η απόληψη νερού αντικαθίσταται από επαναχρησιμοποιημένο νερό.

7. Η ΚΓΠ παρέχει στοιχεία για τη βελτίωση της χρήσης των υδάτων σύμφωνα με την ΟΠΥ, η οποία αποτελεί το τρέχον κανονιστικό πλαίσιο για τα ύδατα στην ΕΕ.

10. Στην αξιολόγηση των δεύτερων ΣΔΛΑΠ το 2019, η Επιτροπή διατύπωσε ειδικές ανά χώρα συστάσεις για την εξεύρεση και εφαρμογή οικολογικών ροών σε όλα τα υδατικά συστήματα.

11. Η Επιτροπή αξιολόγησε τις επιδόσεις της ΟΠΥ (έλεγχος καταλληλότητας), των σχετικών οδηγιών και της οδηγίας για τις πλημμύρες από τα τέλη του 2017 έως τα μέσα του 2019. Το βασικό συμπέρασμα ήταν ότι η ΟΠΥ είναι σε μεγάλο βαθμό κατάλληλη για τον επιδιωκόμενο σκοπό, με κάποια περιθώρια βελτίωσης. Το γεγονός ότι οι στόχοι της ΟΠΥ δεν έχουν επιτευχθεί πλήρως οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην ανεπαρκή χρηματοδότηση, την αργή εφαρμογή και την ανεπαρκή ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών στόχων στις τομεακές πολιτικές.

14. Στον τομέα των οπωροκηπευτικών, οι οργανώσεις παραγωγών εφαρμόζουν εγκεκριμένα επιχειρησιακά προγράμματα τα οποία συνάδουν με το εθνικό περιβαλλοντικό πλαίσιο που αποτελεί μέρος των εθνικών στρατηγικών των κρατών μελών. Τα εν λόγω εγκεκριμένα επιχειρησιακά προγράμματα μπορούν να καλύπτουν δράσεις και μέτρα που αποσκοπούν στην εξοικονόμηση του νερού που χρησιμοποιείται.

16. Η επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων λυμάτων είναι μία από τις επιλογές που προβλέπονται για τον μετριασμό της πίεσης που ασκούν οι διάφορες χρήσεις στους πόρους γλυκών υδάτων και μπορεί να αποφέρει σημαντικά περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά οφέλη. Τα οφέλη για το περιβάλλον προκύπτουν όταν αυτά τα ύδατα υποκαθιστούν τις αντλήσεις γλυκού νερού. Στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτων, η επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων λυμάτων μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστη επιλογή υδροδότησης και μπορεί να είναι επωφελής για τις γεωργικές δραστηριότητες που στηρίζονται στη συνεχή υδροδότηση κατά τη διάρκεια της περιόδου άρδευσης, μειώνοντας τον κίνδυνο κακής εσοδείας και απώλειας εισοδήματος. Σύμφωνα με την εκτίμηση των επιπτώσεων του κανονισμού (ΕΕ) 2020/741 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, η πραγματική ποσότητα νερού που μπορεί δυναμικά να επαναχρησιμοποιηθεί, παράλληλα με ζητήματα που αφορούν την υγεία, το περιβάλλον και το εμπόριο, θα εξαρτηθεί από το κόστος για τους χρήστες του νερού, συμπεριλαμβανομένων των γεωργών.

18. Το αν οι γεωργοί που αντλούν νερό για άρδευση συμμορφώνονται με ορισμένες προϋποθέσεις δεν αξιολογείται βάσει της ΚΓΠΚ 2 (ΚΓΠΚ — καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση), αλλά βάσει της εθνικής νομοθεσίας για την εφαρμογή της ΟΠΥ. Ο ρόλος της ΚΓΠΚ 2 είναι να συνδέσει τη συμμόρφωση με τις εθνικές διαδικασίες αδειοδότησης στο κράτος μέλος για την άντληση νερού για άρδευση με την πλήρη είσπραξη των ενισχύσεων της ΚΓΠ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

27. Σύμφωνα με το άρθρο 11 της ΟΠΥ, τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν ελέγχους που θα διέπουν την άντληση και περιοδικώς να τους επανεξετάζουν και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να τους εκσυγχρονίζουν.

Οι εν λόγω εξαιρέσεις από τα συστήματα αδειοδότησης δεν είναι μόνιμες και τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν μηχανισμούς για την ανάκληση της εξαιρέσης όταν αυτή μπορεί να οδηγήσει σε μη επίτευξη καλής κατάστασης ανάλογα με την ευαισθησία του υδατικού συστήματος. Η Επιτροπή, στην αξιολόγηση των δεύτερων ΣΔΛΑΠ στην οποία προέβη το 2019, διατύπωσε ειδικές ανά χώρα

¹https://ec.europa.eu/environment/strategy/zero-pollution-action-plan_el

συστάσεις σχετικά με την επανεξέταση των αδειών άντλησης και ζήτησε από τα κράτη μέλη να τις λάβουν υπόψη στον τρίτο κύκλο διαχείρισης.

31. Τα συστήματα ελέγχου που έχουν θεσπίσει τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της εθνικής τους νομοθεσίας για την εφαρμογή της ΟΠΥ μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση της παράνομης χρήσης υδάτων. Στην οικεία αξιολόγηση των δευτέρων ΣΔΛΑΠ το 2019, η Επιτροπή διατύπωσε ειδικές ανά χώρα συστάσεις για να διασφαλίσει τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση των παράνομων αντλήσεων.

Επιπλέον, στο πλαίσιο της ΚΓΠ, τα κράτη μέλη ελέγχουν αν οι γεωργοί συμμορφώνονται με τους όρους που καθορίζονται στην εθνική νομοθεσία για την εφαρμογή της ΟΠΥ και τα αποτελέσματα αυτά παρουσιάζονται στην παρούσα έκθεση για όλα τα κράτη μέλη. Στο παρελθόν, αρκετές δημοσιεύσεις απηχούσαν εκτιμήσεις για τον αριθμό των παράνομων φρεάτων σε ορισμένες περιφέρειες της ΕΕ χωρίς σαφή στοιχεία σχετικά με τις αρχικές πηγές και τις πραγματικές μεθοδολογίες που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό. Στις πηγές που παρατίθενται στη μελέτη του ΟΟΣΑ, τα αριθμητικά στοιχεία που αναφέρονται για την Ισπανία προέρχονται από την έκθεση του Παγκόσμιου Ταμείου για τη Φύση και τα αντίστοιχα στοιχεία για την Κύπρο προέρχονται από άρθρο του Τύπου χωρίς καμία αναφορά στην αρχική πηγή ή στις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν.

36. Σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες, η ανάκτηση του κόστους του νερού στη γεωργία είναι χαμηλότερη από την ανάκτηση του κόστους σε άλλους τομείς, όπως η υδροδότηση. Τα κράτη μέλη έχουν διακριτική ευχέρεια να λαμβάνουν υπόψη τις κοινωνικές, οικονομικές ή περιβαλλοντικές συνέπειες της ανάκτησης του κόστους.

39. Στη γεωργία δεν είναι εύκολο να προσδιοριστεί ποσοτικά ο χρησιμοποιούμενος όγκος. Το νερό τιμολογείται ανάλογα με τον όγκο που λαμβάνει η εκμετάλλευση ή μπορεί να βασίζεται, για παράδειγμα, σε υποκατάστατα, όπως η δυναμικότητα της εγκατάστασης άντλησης ή η καλλιεργούμενη έκταση (και η καλλιέργεια). Σύμφωνα με προηγούμενες αναλύσεις, η χρήση μετρητών ροής στο 100 % των αρδευόμενων γεωργικών εκτάσεων παρουσιάζει οικονομικές και λειτουργικές προκλήσεις².

40. Κοινή απάντηση στο σημείο 40 και στο γράφημα 10:

Η σύγκριση των τιμών του νερού μεταξύ των τομέων είναι δύσκολη, δεδομένου ότι πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με την ανάκτηση του κόστους. Τα τέλη άντλησης αποτελούν μέρος μόνο της τιμής του νερού.

48. Τα κράτη μέλη μπορούν να προγραμματίσουν επενδύσεις άρδευσης στον τομέα επικέντρωσης 2 α) (συνήθως επενδύσεις για την αύξηση των αρδευόμενων εκτάσεων / για νέες αρδευτικές υποδομές). Ωστόσο, οι εν λόγω επενδύσεις δεν υπόκεινται στην εκ των προτέρων αιρεσιμότητα.

49. Κοινή απάντηση της Επιτροπής στα σημεία 49 και 50:

Για λόγους απλούστευσης και στο πλαίσιο του νέου μοντέλου υλοποίησης, η μελλοντική ΚΓΠ δεν θα περιλαμβάνει πλέον τον μηχανισμό της εκ των προτέρων αιρεσιμότητας. Ωστόσο, η μελλοντική ΚΓΠ ενισχύει τη συνοχή με την ΟΠΥ σε αρκετά επίπεδα:

Στα οικεία στρατηγικά σχέδια της ΚΓΠ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη νομοθεσία και τα έγγραφα σχεδιασμού που περιλαμβάνονται στο παράρτημα XI του κανονισμού για τα στρατηγικά σχέδια της ΚΓΠ, το οποίο περιλαμβάνει την ΟΠΥ και τα ΣΔΛΑΠ. Τα στρατηγικά σχέδια της ΚΓΠ θα πρέπει να συμβάλλουν δεόντως στους σκοπούς και στόχους που καθορίζονται στην ΟΠΥ και τα ΣΔΛΑΠ (συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων μέτρων).

Επιπλέον, η μελλοντική ΚΓΠ περιλαμβάνει νέο δείκτη επιπτώσεων [I.17 «Μείωση της πίεσης στους υδατικούς πόρους: Βελτιωμένος Δείκτης Αξιοποίησης Νερού (Water Exploitation Index Plus/WEI+)»], ο οποίος επιτρέπει την αξιολόγηση της χρήσης νερού στη γεωργία και παρέχει

² Díaz Mora (1999). Experiencia en la implantación de contadores en los acuíferos de la cuenca alta del Guadiana. Διατίθεται στη διεύθυνση Untitled-21 (igme.es).

εκτίμηση της συνολικής χρήσης νερού ως ποσοστού των ανανεώσιμων πόρων γλυκών υδάτων (υπόγεια και επιφανειακά ύδατα) για συγκεκριμένη περιοχή και χρονική περίοδο.

Επιπλέον, περιλαμβάνει νέα κανονιστική απαίτηση διαχείρισης (στο εξής: ΚΑΔ), την ΚΑΔ 1, σχετικά με τους ελέγχους που διέπουν την άντληση [που απαιτούνται βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 3 στοιχείο ε) της ΟΠΥ] στο πλαίσιο της αιρεσιμότητας.

53. Η Επιτροπή δεν συμμερίζεται πλήρως την εκτίμηση του ΕΕΣ ότι οι άμεσες ενισχύσεις δεν ενθαρρύνουν σημαντικά την αποδοτική χρήση των υδάτων.

Η τρέχουσα ΚΓΠ, συμπεριλαμβανομένων των καθεστώτων άμεσων ενισχύσεων, ενσωματώνει τους στόχους της ΟΠΥ και στηρίζει την εφαρμογή της με διάφορα μέσα, όπως η σύνδεση με ειδικούς όρους σχετικά με την προστασία των υδάτων που ισχύουν για τους γεωργούς στο πλαίσιο της πολλαπλής συμμόρφωσης και με τους όρους για τη λήψη των ενισχύσεων οικολογικού προσανατολισμού, όπως η διατήρηση μόνιμων βοσκοτόπων και η διαφοροποίηση των καλλιεργειών, οι οποίοι είναι υποχρεωτικοί για τους γεωργούς που λαμβάνουν άμεσες ενισχύσεις.

Η μελλοντική ΚΓΠ ενσωματώνει τους στόχους της ΟΠΥ και στηρίζει την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας με διάφορα μέσα, όπως οι ειδικοί όροι για την προστασία των υδάτων που ισχύουν για όλους τους γεωργούς σε πλαίσιο ενισχυμένης αιρεσιμότητας (τόσο μέσω προτεινόμενων ΚΑΔ όσο και μέσω ΚΓΠΚ), η δυνατότητα πρόσθετης ενίσχυσης για δεσμευείς διαχείρισης που είναι επωφελείς για το περιβάλλον στα οικολογικά προγράμματα και οι γεωργοπεριβαλλοντικές ενισχύσεις και οι ενισχύσεις της ΟΠΥ στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης, οι επενδύσεις που συμβάλλουν στην επίτευξη καλής κατάστασης των υδατικών συστημάτων και οι νέοι δείκτες για την παρακολούθηση της χρήσης των υδάτων στη γεωργία.

55. Κοινή απάντηση της Επιτροπής στα σημεία 55-57:

Οι αποσυνδεδεμένες ενισχύσεις πέραν του οικολογικού προσανατολισμού [όπως το καθεστώς βασικής ενίσχυσης (ΚΒΕ) και το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης (ΚΕΣΕ)] δεν έχουν σημασία καθ'αυτές για τη χρήση νερού. Πράγματι, δεν έχουν περιβαλλοντικό στόχο ή στόχο για τα ύδατα· άλλα μέσα, όπως η πολλαπλή συμμόρφωση και ο οικολογικός προσανατολισμός, επιδιώκουν τον σκοπό αυτόν. Επιπλέον, οι διαφορές που υπάρχουν στο ποσοστό ενίσχυσης μεταξύ των περιοχών και των δικαιούχων δεν συνδέονται καθόλου με τη χρήση νερού στις περιοχές αυτές.

Η πολλαπλή συμμόρφωση ευαισθητοποιεί τους γεωργούς σχετικά με τις υποχρεώσεις όσον αφορά τα ύδατα (ιδίως όσον αφορά τις προϋποθέσεις άντλησης υδάτων που θέτουν τα κράτη μέλη για την εφαρμογή της ΟΠΥ) μειώνοντας δυνητικά τις άμεσες ενισχύσεις που λαμβάνει ένας γεωργός όταν δεν τηρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η σημασία των άμεσων ενισχύσεων για τους ενδιαφερόμενους γεωργούς ενισχύει το δυναμικό της πολλαπλής συμμόρφωσης.

Ο οικολογικός προσανατολισμός των άμεσων ενισχύσεων αποσκοπεί, από την πλευρά του, στην ενίσχυση των περιβαλλοντικών επιδόσεων της ΚΓΠ. Όσον αφορά τις ποσότητες των υδάτων, ο οικολογικός προσανατολισμός είναι επωφελής, δεδομένου ότι προωθεί τη διατήρηση μόνιμων βοσκοτόπων, μη καλλιεργούμενων εκτάσεων και χαρακτηριστικών του τοπίου που δεν αρδεύονται. Για τους γεωργούς που ήδη διαθέτουν επαρκές επίπεδο αυτών των περιοχών και χαρακτηριστικών, η διατήρηση προβλέπεται μέσω του οικολογικού προσανατολισμού. Για τους γεωργούς που δεν πληρούν ακόμη τα πρότυπα οικολογικού προσανατολισμού (ιδίως στις περιοχές με πιο εντατική χρήση νερού), απαιτείται αλλαγή πρακτικής. Το ποσοστό των εκμεταλλεύσεων που επηρεάζονται από την αλλαγή πρακτικής διαφέρει ανάλογα με την ίδια την πρακτική και την οικεία περιοχή.

Όσον αφορά την αποστράγγιση των γαιών, ιδίως των τυρφώνων, η ΚΓΠ δεν περιλαμβάνει κανένα μέσο που να παρέχει κίνητρα για την πρακτική αυτή. Η διάκριση σχετικά με την επιλεξιμότητα για άμεσες ενισχύσεις πραγματοποιείται μεταξύ γεωργικών εκτάσεων, οι οποίες μπορούν να λάβουν στήριξη, και μη γεωργικών εκτάσεων, οι οποίες δεν μπορούν να λάβουν στήριξη. Οι γεωργικές εκτάσεις συνδέονται εξ ορισμού με την ανάληψη γεωργικής δραστηριότητας στην εν λόγω έκταση, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει περιβαλλοντικούς σκοπούς. Στο πλαίσιο αυτό, οι μη αποστραγγισμένοι τυρφώνες μπορεί να είναι επιλέξιμοι για άμεσες ενισχύσεις, εφόσον παραμένουν κατάλληλοι για τη γεωργία. Οι ενισχύσεις αγροτικής ανάπτυξης μπορούν, από την πλευρά τους, να στηρίζουν επίσης μη

γεωργικές εκτάσεις. Όσον αφορά ειδικότερα την προστασία των τυρφώνων, η Επιτροπή είχε προτείνει αυτή την προστασία στο πλαίσιο της ΚΓΠΚ για την ΚΓΠ της περιόδου 2014-2020, αλλά οι συννομοθέτες δεν διατήρησαν τελικά την εν λόγω πρόταση.

58. Η Επιτροπή δεν συμμερίζεται πλήρως την εκτίμηση του ΕΕΣ ότι η ΕΕ στηρίζει τις καλλιέργειες με μεγάλη κατανάλωση νερού σε περιοχές με υδατική καταπόνηση μέσω της προαιρετικής συνδεδεμένης στήριξης.

Οι απαιτήσεις των καλλιεργειών για νερό διαφέρουν για κάθε καλλιέργεια και έκταση και ο χαρακτηρισμός «καλλιέργειες με μεγάλη κατανάλωση νερού» απαιτεί ένα πλαίσιο για τη σύγκρισή τους, πρέπει δε να λαμβάνονται υπόψη άλλες θετικές παράμετροι της φυτικής παραγωγής. Στην ΕΕ, οι περισσότερες εκτάσεις παραγωγής ρυζιού βρίσκονται εντός «περιοχών Natura 2000», οι οποίες παρέχουν έναν οικότοπο που ευνοεί τα άγρια πτηνά, ιδίως τα υδρόβια. Επιπλέον, το ρύζι που καλλιεργείται στις εν λόγω περιοχές εδώ και αιώνες λειτουργεί ως σύστημα ρύθμισης των υδάτων διηθώντας το νερό στο έδαφος και διοχετεύοντας αργά το νερό στους ποταμούς κατά τη διάρκεια των περιόδων ξηρασίας.

Η ΠΣΣ δεν αποσκοπεί στην αύξηση της παραγωγής. Είναι στην πραγματικότητα ένα «πρόγραμμα περιορισμού της παραγωγής» [που κοινοποιήθηκε ως μπλε κουτί στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ)], το οποίο καθορίζει τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά του (μηχανισμούς ενισχύσεων, προϋποθέσεις, όρια).

Επιπλέον, παρόλο που η ΠΣΣ δεν επιβάλλει άμεσα στους γεωργούς υποχρεώσεις σχετικά με τη βιώσιμη χρήση των υδάτων, η παράμετρος αυτή αντιμετωπίζεται μέσω της πολλαπλής συμμόρφωσης η οποία ισχύει επίσης για την ΠΣΣ και, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει απαιτήσεις για τα ύδατα και στο μέλλον την ΟΠΥ βάσει της αιρεσιμότητας.

59. Κοινή απάντηση της Επιτροπής στα σημεία 59-61:

Μολονότι η ΠΣΣ μπορεί να έχει περιβαλλοντικά οφέλη, δεν είναι «περιβαλλοντικό πρόγραμμα», αλλά εισοδηματική στήριξη που στοχεύει, υπό αυστηρές προϋποθέσεις και όρια, τους γεωργικούς τομείς που αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Ως εκ τούτου, μολονότι η βιώσιμη χρήση των υδάτων καλύπτεται έμμεσα μέσω της πολλαπλής συμμόρφωσης, δεν συγκαταλέγεται στους άμεσους στόχους της ΠΣΣ.

Με βάση τις αποφάσεις στήριξης των κρατών μελών, τα μέτρα της ΠΣΣ, στη συντριπτική πλειονότητά τους, επιδιώκουν πράγματι κοινωνικοοικονομικούς στόχους (π.χ. χαμηλή κερδοφορία και, ως εκ τούτου, κίνδυνος εγκατάλειψης της παραγωγής μαζικά από τους γεωργούς σε περιφέρειες που ήδη χαρακτηρίζονται από υψηλή ανεργία). Επιπλέον, η στροφή από αυτούς τους τομείς σε άλλους συχνά είναι δύσκολη (π.χ. προηγούμενες επενδύσεις σε υποδομές όπως η άρδευση ή η φύτευση δένδρων, κ.λπ.) ή ακόμη και αδύνατη λόγω της έλλειψης εναλλακτικών λύσεων (π.χ. συχνά δεν υπάρχει εναλλακτική καλλιέργεια για το ρύζι σ' αυτές τις περιφέρειες λόγω της υψηλής αλατότητας του εδάφους). Ως εκ τούτου, ο περιορισμός της στήριξης θα ήταν αντιπαραγωγικός λαμβανομένου υπόψη του στόχου για ενίσχυση των εν λόγω προβληματικών τομέων προκειμένου να αποτραπεί η χρεοκοπία των οικείων γεωργών.

Μολονότι η «απαίτηση συνοχής» περιλαμβάνεται στους κανόνες της ΕΕ για την ΠΣΣ, δεν καλύπτει την αξιολόγηση των αποφάσεων στήριξης των κρατών μελών όσον αφορά τη χρήση των υδάτων. Το πεδίο εφαρμογής της είναι η περιορισμένη συνοχή των αποφάσεων προαιρετικής συνδεδεμένης στήριξης των κρατών μελών με άλλα μέτρα στήριξης στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης, μέτρα στήριξης της αγοράς και κρατικές ενισχύσεις. Αποσκοπεί ιδίως στην αποφυγή της διπλής χρηματοδότησης. Επιπλέον, η Επιτροπή διαφωνεί επίσης με την άποψη ότι η χρήση των υδάτων θα πρέπει να αξιολογείται ειδικά σε σχέση με τις αποφάσεις ΠΣΣ, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις που σχετίζονται με τα ύδατα καλύπτονται οριζόντια από την πολλαπλή συμμόρφωση, η οποία, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει την ΟΠΥ.

Αξίζει επίσης να επισημανθεί ότι η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα να εγκρίνει ή να απορρίπτει τις αποφάσεις ΠΣΣ των κρατών μελών (με εξαίρεση τα κράτη μέλη που αποφάσισαν να υπερβούν το

δημοσιονομικό ανώτατο όριο του 13 % για την ΠΣΣ, δηλαδή το Βέλγιο, τη Φινλανδία και την Πορτογαλία).

62. Κοινή απάντηση της Επιτροπής στα σημεία 62-68:

Στο πλαίσιο της πολλαπλής συμμόρφωσης, το πρότυπο ΚΓΠΚ 2 διασφαλίζει τη σύνδεση μεταξύ της συμμόρφωσης με τους εθνικούς όρους αδειοδότησης για τη χρήση νερού για αρδευτικούς σκοπούς και της πλήρους είσπραξης των ενισχύσεων της ΚΓΠ. Όταν οι όροι αυτοί δεν τηρούνται πλήρως, μπορεί να εφαρμοστεί μείωση των ενισχύσεων της ΚΓΠ που πρόκειται να λάβει ο γεωργός. Το πρότυπο ΚΓΠΚ 2 δεν αποσκοπεί στην επιβολή απαιτήσεων επιπρόσθετα στην εθνική νομοθεσία, η οποία εφαρμόζει κατά κύριο λόγο την ΟΠΥ.

Η πολλαπλή συμμόρφωση και η ΚΓΠΚ 2 ισχύουν για τους περισσότερους γεωργούς. Ωστόσο, σύμφωνα με την αρχή της απλούστευσης, δεν ισχύουν για τους δικαιούχους του καθεστώτος για τους μικροκαλλιεργητές, η διαχείριση του οποίου στο πλαίσιο της πολλαπλής συμμόρφωσης δεν θα ήταν οικονομικά αποδοτική. Η πολλαπλή συμμόρφωση δεν εφαρμόζεται επίσης στις πολυετείς ενισχύσεις αγροτικής ανάπτυξης, επειδή η πολλαπλή συμμόρφωση αποτελεί βασικά ετήσιο μέσο. Τέλος, η πολλαπλή συμμόρφωση δεν μπορεί να εφαρμοστεί στις ενισχύσεις της ΚΟΑ για τον τομέα των οπωροκηπευτικών ή τον ελαιοκομικό τομέα, διότι η πολλαπλή συμμόρφωση βασίζεται στην αρχή της ατομικής ευθύνης και τα εν λόγω καθεστώτα στήριξης δεν απευθύνονται σε μεμονωμένους γεωργούς αλλά σε επαγγελματικές οργανώσεις.

Η διαχείριση της πολλαπλής συμμόρφωσης και της ΚΓΠΚ 2 βασίζεται σε επιτόπιους ελέγχους, οι οποίοι πρέπει να διενεργούνται σε δείγμα ποσοστού τουλάχιστον 1 % των γεωργών ετησίως. Τα κράτη μέλη θα πρέπει καταρχήν να κάνουν την καλύτερη δυνατή χρήση των συστημάτων ελέγχου που έχουν ήδη θεσπιστεί για τη νομοθεσία για τα ύδατα. Το δείγμα επιλέγεται βάσει ανάλυσης κινδύνου και οι έλεγχοι καλύπτουν όλες τις απαιτήσεις που μπορούν να ελεγχθούν κατά τον χρόνο της επίσκεψης, ο οποίος πρέπει να επιλέγεται κατά την πλέον ενδεδειγμένη περίοδο. Σε περίπτωση παράβασης, μπορεί να εφαρμοστεί μείωση του συνόλου των ενισχύσεων της ΚΓΠ που λαμβάνει ο γεωργός, η οποία υπολογίζεται κατ' αναλογία προς τη σοβαρότητα της παράβασης, ενώ το δυνητικό ποσοστό μπορεί να ανέλθει σε 100 %. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι το ποσοστό των στοχευμένων ελέγχων είναι επαρκές και ότι οι κυρώσεις είναι δυνητικά αποτρεπτικές.

Στο πλαίσιο αυτό, οι έλεγχοι της Επιτροπής καλύπτουν κυρίως το ποσοστό και την ποιότητα των ελέγχων (συμπεριλαμβανομένων των σχετικών υποχρεώσεων των γεωργών), καθώς και τις κυρώσεις που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη, και όταν δεν τηρούνται οι σχετικές νομικές υποχρεώσεις τους, μπορεί να εφαρμοστεί δημοσιονομική διόρθωση στις οικείες δαπάνες της ΚΓΠ.

Στο πλαίσιο της μελλοντικής ΚΓΠ, η ΟΠΥ περιλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής της ενισχυμένης αιρεσιμότητας, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται οι διατάξεις για την παράνομη άντληση υδάτων. Αυτό αντικαθιστά την τρέχουσα ΚΓΠΚ 2 και δημιουργεί μια πιο άμεση και ολοκληρωμένη σύνδεση μεταξύ της ΚΓΠ και της νομοθεσίας για τα ύδατα.

67. Σύμφωνα με την αρχή της απλούστευσης, οι εθνικές αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν κατά κύριο λόγο το σύστημα ελέγχου που έχει θεσπιστεί για τη νομοθεσία για τα ύδατα για τους σκοπούς της ΚΓΠΚ 2 και δεν θα πρέπει να υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ των «ελέγχων ΚΓΠΚ 2» και των «άλλων ελέγχων άντλησης υδάτων». Η προστιθέμενη αξία της πολλαπλής συμμόρφωσης όσον αφορά τους ελέγχους είναι ότι διασφαλίζει την τήρηση ελάχιστου ποσοστού 1 % για την άντληση υδάτων, ανεξάρτητα από το ποσοστό που ισχύει για τον έλεγχο της ΟΠΥ. Ωστόσο, εάν το κρίνουν καταλληλότερο, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν παράλληλα συστήματα ελέγχου για τις εν λόγω απαιτήσεις σε σχέση με τα ύδατα.

Όσον αφορά τη σύγκριση στην οποία προέβη το ΕΕΣ για τα δύο είδη ελέγχων στο σημείο 67 και στο **γράφημα 15**, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν μπορούν να συναχθούν γενικά συμπεράσματα με βάση τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν.

68. Το 2011 η Επιτροπή πρότεινε να συμπεριληφθούν στοιχεία σχετικά με την ΟΠΥ που ήταν ενδεδειγμένα για το πλαίσιο πολλαπλής συμμόρφωσης για την περίοδο 2014-2020 μέσω της ΚΓΠΚ. Επίσης, η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση, έναντι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, να παρακολουθεί την εφαρμογή της ΟΠΥ και στη συνέχεια να υποβάλει πρόταση για πλήρη ένταξη, με βάση την αποκτηθείσα πείρα. Αυτό πραγματοποιήθηκε το 2018 στη νομοθετική πρόταση της Επιτροπής για τη μελλοντική ΚΓΠ.

69. Πολλά ΠΑΑ έχουν υποστηρίξει την παροχή κατάρτισης και συμβουλών στους γεωργούς στον τομέα της αποδοτικής χρήσης νερού. Για παράδειγμα, το ΠΑΑ του Βένετο (Ιταλία) παρείχε συμβουλές στους γεωργούς σχετικά με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την ΟΠΥ. Υπάρχουν επίσης ορθές πρακτικές που συνδέουν την κατάρτιση με τη στήριξη των επενδύσεων: π.χ. το ΠΑΑ της Καστίλης Λα Μάντσα (Ισπανία) έθεσε ως προϋπόθεση για τη στήριξη των επενδύσεων στην άρδευση τη συμμετοχή του δικαιούχου σε κατάρτιση για την αποδοτική χρήση νερού.

71. Πρώτη περίπτωση — Τα περισσότερα μέτρα για τη γεωργία, το περιβάλλον και το κλίμα [M10, άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1305/2013] με σκοπό τη βελτίωση της διαχείρισης του εδάφους και την πρόληψη της διάβρωσης έχουν θετικό αντίκτυπο στην ικανότητα του εδάφους για συγκράτηση υδάτων. Τα μέτρα αυτά έχουν προγραμματιστεί στα περισσότερα ΠΑΑ. Ο αντίστοιχος δείκτης-στόχος T12 «ποσοστό της γεωργικής γης που υπάγεται σε συμβάσεις διαχείρισης για τη βελτίωση της διαχείρισης του εδάφους και/ή την πρόληψη της διάβρωσης του εδάφους (τομέας επικέντρωσης 4Γ)» ανέρχεται στο 4,98 % της συνολικής ΧΓΕ.

Γράφημα 17 — Η νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή επισημαίνει τον σημαντικό ρόλο των λύσεων που βασίζονται στη φύση, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων φυσικής συγκράτησης των υδάτων για τις δράσεις προσαρμογής.

73. Οι ενισχύσεις στο πλαίσιο της ΟΠΥ (M12) αποζημιώνουν τους δικαιούχους για ζημιές που οφείλονται σε συγκεκριμένες απαιτήσεις που προκύπτουν από την εφαρμογή της ΟΠΥ, π.χ. επιβολή μεγάλων αλλαγών στη χρήση γης και/ή περιορισμών στις γεωργικές πρακτικές με συνέπεια σημαντική απώλεια εισοδήματος [άρθρο 30 παράγραφος 4 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1305/2013]. Οι εν λόγω ενισχύσεις έχουν προγραμματιστεί μόνο σε περιορισμένο βαθμό κατά την περίοδο προγραμματισμού 2014-2020, διότι λίγα κράτη μέλη είχαν πραγματικά θεσπίσει τις εν λόγω υποχρεωτικές απαιτήσεις στο πλαίσιο της ΟΠΥ κατά την κατάρτιση των ΠΑΑ.

Επιπλέον, πολλά κράτη μέλη προτίμησαν να στηρίζουν δεσμεύσεις που υπερβαίνουν τις νομικές απαιτήσεις, όπως αποτυπώνεται στα σημαντικά κονδύλια που διατίθενται για προτεραιότητες σχετικές με τα ύδατα στο πλαίσιο του γεωργοπεριβαλλοντικού και κλιματικού μέτρου (M10).

74. Ο νέος κανονισμός (ΕΕ) 2020/741 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων μπορεί να προσφέρει, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτων, εναλλακτική και βιώσιμη παροχή νερού άρδευσης.

77. Είναι γεγονός ότι σύμφωνα με το άρθρο 46 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1305/2013, η δυνητική εξοικονόμηση ύδατος δεν χρειάζεται να μεταφράζεται σε σημαντική μείωση της χρήσης ύδατος όταν η κατάσταση των υδατικών συστημάτων που επηρεάζονται από το εκσυγχρονισμένο σύστημα άρδευσης δεν είναι λιγότερο από καλή για λόγους που άπτονται της ποσότητας του ύδατος. Ωστόσο, όταν η κατάσταση των επηρεαζόμενων υδατικών συστημάτων είναι λιγότερη από καλή, απαιτείται σημαντική μείωση της χρήσης του ύδατος.

Όσον αφορά τις πιθανές συνέπειες του υδρολογικού παραδόξου, η επέκταση των αρδευόμενων περιοχών χωρίς αύξηση της πίεσης στα υδατικά συστήματα είναι δυνατή όταν δεν αυξάνεται η διαφορά μεταξύ του νερού που αντλείται και του νερού που επιστρέφει στο υδατικό σύστημα. Για τον σκοπό αυτό απαιτείται η βελτίωση των υποδομών για τη μείωση της εξάτμισης ή η καλλιέργεια φυτικών ειδών με χαμηλότερη ζήτηση νερού. Αυτά τα ευεργετικά αποτελέσματα έχουν τεκμηριωθεί σε ορισμένα κράτη μέλη³ και απαιτείται η εφαρμογή αξιόπιστων συστημάτων παρακολούθησης.

78. Στο πλαίσιο της στήριξης του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), επένδυση συνεπαγόμενη καθαρή αύξηση της αρδευόμενης έκτασης μπορεί να υποστηριχθεί μόνον εάν α) η κατάσταση του υδατικού συστήματος δεν έχει κριθεί λιγότερο από καλή για λόγους που

³ http://www.jcrmo.org/wp-content/uploads/2018/01/MEMORIA2013_vers._preliminar.pdf

άπτονται της ποσότητας του ύδατος· και β) από περιβαλλοντική ανάλυση προκύπτει ότι η επένδυση δεν θα έχει ως αποτέλεσμα σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις [βλ. άρθρο 46 παράγραφος 5 στοιχεία α) και β)]. Ως εκ τούτου, οι επενδύσεις αυτές δεν θα πρέπει να οδηγούν σε αύξηση της πίεσης στους πόρους γλυκών υδάτων. Ειδικές παρεκκλίσεις από αυτόν τον γενικό κανόνα περιλαμβάνονται στο άρθρο 46 παράγραφοι 5 και 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1305/2013 (δυνατότητα χρήσης της έννοιας του «πρόσφατου παρελθόντος» κατά τον καθορισμό της αρδευόμενης περιοχής, καθώς και παρεκκλίσεις που σχετίζονται με συνδυασμένες επενδύσεις και ταμειυτήρες).

81. Μολονότι, σε αντίθεση με την ποσοτική κατάσταση των υπόγειων υδάτων, η ΟΠΥ δεν περιέχει ισοδύναμο «ορισμό» της ποσοτικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων, ο ορισμός μπορεί να συναχθεί με σαφήνεια από την ΟΠΥ. Οι ποσοτικές παράμετροι της διαχείρισης των υδάτων εξετάζονται στην ΟΠΥ στον ορισμό της καλής οικολογικής κατάστασης, ρητά στα υδρομορφολογικά στοιχεία (δηλ. καθεστώσ ροής) και έμμεσα στα βιολογικά ποιοτικά στοιχεία. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν για κάθε σύστημα επιφανειακών υδάτων στόχους «οικολογικής ροής» (όπως ορίζεται στο έγγραφο καθοδήγησης 31 της κοινής στρατηγικής εφαρμογής), οι οποίοι επιδιώκουν να διασφαλίσουν ότι υπάρχουν επαρκείς ποσότητες νερού και κατάλληλες διακυμάνσεις ροής κατά τη διάρκεια του έτους. Μόλις καθοριστούν οικολογικές ροές σε όλα τα υδατικά συστήματα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόσουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκπλήρωση αυτών των στόχων προκειμένου να επιτευχθεί καλή οικολογική κατάσταση.

Τούτο έχει διευκρινιστεί επανειλημμένα στις διαχειριστικές αρχές του ΕΓΤΑΑ και έχει συμπεριληφθεί στο έγγραφο καθοδήγησης σχετικά με τη στήριξη του ΕΓΤΑΑ για τις επενδύσεις στην άρδευση.

82. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το νομικό πλαίσιο (άρθρο 46 του ΕΓΤΑΑ) είναι σαφές και δεν επιτρέπει ποικίλες δυνητικές ερμηνείες. Οι ειδικές παρεκκλίσεις ορίζονται με σαφήνεια.

87. Στο πλαίσιο των τομεακών παρεμβάσεων στον τομέα των οπωροκηπευτικών, τα επιχειρησιακά προγράμματα υλοποιούνται από οργανώσεις παραγωγών, αφού εγκριθούν από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Οι επενδύσεις για την εξοικονόμηση νερού πρέπει να συνδέονται με τον στόχο των «περιβαλλοντικών μέτρων». Τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για τον καθορισμό πρόσθετων απαιτήσεων στο εθνικό πλαίσιο περιβαλλοντικών δράσεων και για την επαλήθευση της συμμόρφωσής τους. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στις υπηρεσίες της Επιτροπής, μέσω των ετήσιων εκθέσεών τους, στοιχεία σχετικά με την υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

88. Στον τομέα των οπωροκηπευτικών, οι έλεγχοι αφορούν την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος μέσω της αξιολόγησης των προδιαγραφών του έργου ή άλλων τεχνικών εγγράφων που πρέπει να υποβληθούν από την οργάνωση παραγωγών και τα οποία αποδεικνύουν εκ των προτέρων τις αναμενόμενες μειώσεις. Αυτός ο διοικητικός έλεγχος μπορεί να συμπληρωθεί με επιτόπιους ελέγχους⁴.

Οι επιτόπιοι έλεγχοι θα πρέπει να επιβεβαιώνουν ότι η δράση υλοποιείται όπως έχει εγκριθεί (το σύστημα άρδευσης υφίσταται και χρησιμοποιείται), αλλά ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 δεν απαιτεί από τα κράτη μέλη να επιβεβαιώνουν τις μειώσεις που αναλύθηκαν προηγουμένως κατά το στάδιο της έγκρισης.

90. Η μελλοντική ΚΓΠ ευθυγραμμίζεται με τους στόχους της ΟΠΥ και στηρίζει την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας με διάφορα μέσα (π.χ. συνδέει τις άμεσες ενισχύσεις με την τήρηση των εθνικών κανόνων εφαρμογής της ΟΠΥ και τη χρηματοδότηση επενδύσεων με ευεργετικά αποτελέσματα για τη βιωσιμότητα των υδάτων).

Πολλές πρωτοβουλίες της Επιτροπής, οι οποίες εγκρίθηκαν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, αποσκοπούν στην καλύτερη ενσωμάτωση της πολιτικής της ΕΕ για τα ύδατα στις τομεακές πολιτικές, π.χ. το σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία, η στρατηγική «από το

⁴ Βλ. άρθρο 25 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/891 της Επιτροπής.

αγρόκτημα στο πιάτο» (με διατάξεις για τις θεραπευτικές ουσίες και τα φυτοφάρμακα), η στρατηγική για τη βιοποικιλότητα, το σχέδιο δράσης για μηδενική ρύπανση, η νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, που συμπληρώνονται από την αρχή της «μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης» στον κανονισμό περί ταξινόμησης, κ.λπ.

92. Τα αποτελέσματα του ελέγχου καταλληλότητας της ΟΠΥ δείχνουν ότι, αφενός, η πρόοδος υπήρξε αργή και, αφετέρου, η ΟΠΥ κατόρθωσε να θεσπίσει με επιτυχία ένα πλαίσιο διακυβέρνησης για την ολοκληρωμένη διαχείριση των υδάτων για περισσότερα από 110 000 υδατικά συστήματα στην ΕΕ, να βελτιώσει την κατάσταση των υδάτων, ή να επιβραδύνει την υποβάθμισή τους, και να μειώσει τη χημική ρύπανση (κυρίως από σημειακές πηγές). Χάρη στην οδηγία έχει επιτευχθεί υψηλότερο επίπεδο προστασίας των υδατικών συστημάτων απ' ό,τι θα αναμενόταν χωρίς αυτήν. Ο έλεγχος καταλληλότητας της ΟΠΥ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η οδηγία είναι σε μεγάλο βαθμό κατάλληλη για τον επιδιωκόμενο σκοπό, με κάποια περιθώρια βελτίωσης, και ότι ο λόγος για τον οποίο δεν επιτεύχθηκαν ακόμη οι στόχοι της ΟΠΥ έγκειται σε μεγάλο βαθμό στην ανεπαρκή χρηματοδότηση, την αργή εφαρμογή και την ανεπαρκή ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών στόχων στις τομεακές πολιτικές.

Σύσταση 1 — Αιτιολόγηση των εξαιρέσεων από την εφαρμογή της οδηγίας-πλαίσου για τα ύδατα στη γεωργία

Η Επιτροπή αποδέχεται τη σύσταση 1.

Στην οικεία αξιολόγηση των δεύτερων ΣΔΛΑΠ το 2019, η Επιτροπή διατύπωσε συστάσεις με τις οποίες ζητούσε από τα κράτη μέλη να εξετάσουν καλύτερα, στα τρίτα ΣΔΛΑΠ, τον τρόπο με τον οποίο εκπληρώνουν την υποχρέωση που απορρέει από το άρθρο 9 της ΟΠΥ να εφαρμόζουν την ανάκτηση κόστους για υπηρεσίες ύδατος, καθώς και κάθε εξαίρεση βάσει αυτού. Επιπλέον, επί του παρόντος η Επιτροπή ζητά πληροφορίες από όλα τα κράτη μέλη σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζουν στην πράξη τις απαιτήσεις της ΟΠΥ, ειδικότερα την απαίτηση προηγούμενης άδειας για την άντληση και την κατακράτηση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ε) της ΟΠΥ και τις εξαιρέσεις από αυτήν.

93. Κοινή απάντηση της Επιτροπής στα σημεία 93-94:

Η ΠΣΣ δεν είναι «περιβαλλοντικό πρόγραμμα», αλλά επιδιώκει κοινωνικοοικονομικά οφέλη. Παρότι η ΠΣΣ δεν επιβάλλει απευθείας στους γεωργούς υποχρεώσεις σχετικά με τη βιώσιμη χρήση των υδάτων, η παράμετρος αυτή αντιμετωπίζεται μέσω της πολλαπλής συμμόρφωσης που ισχύει επίσης για την ΠΣΣ και, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει απαιτήσεις για τα ύδατα και στο μέλλον την ΟΠΥ βάσει της αιρεσιμότητας.

Ο μηχανισμός της εκ των προτέρων αιρεσιμότητας δεν συμπεριλήφθηκε στις νομοθετικές προτάσεις της Επιτροπής για τη μελλοντική ΚΓΠ για λόγους που σχετίζονται με την απλούστευση και το νέο μοντέλο υλοποίησης της ΚΓΠ. Ωστόσο, όπως περιγράφεται στα σημεία 49-50, έχουν θεσπιστεί αρκετές διατάξεις οι οποίες αναμένεται να ενισχύσουν σημαντικά την ενσωμάτωση των στόχων της πολιτικής για τα ύδατα στην ΚΓΠ (ιδίως το παράρτημα XI και η ΚΑΔ 1).

95. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ΚΓΠΚ 2 είναι ένα στιβαρό μέσο για τη σύνδεση της είσπραξης των ενισχύσεων της ΚΓΠ με τις διαδικασίες έκδοσης αδειών για την άντληση υδάτων που απορρέουν από τη νομοθεσία για τα ύδατα, ενθαρρύνοντας έτσι την τήρησή τους από τους γεωργούς. Η μελλοντική ΚΓΠ θα συνδέσει αμεσότερα την ΟΔΥ με την ΚΓΠ μέσω της ενισχυμένης αιρεσιμότητας των ενισχύσεων της ΚΓΠ. Η αιρεσιμότητα θα καλύπτει όλες τις σχετικές ενισχύσεις της ΚΓΠ που λαμβάνονται απευθείας από τους γεωργούς. Η αιρεσιμότητα βασίζεται σε στιβαρό σύστημα ελέγχων και κυρώσεων: η εφαρμογή του από τα κράτη μέλη υπόκειται σε τακτικούς ελέγχους από την Επιτροπή. Οι αδυναμίες που διαπιστώνονται στο πλαίσιο αυτό μπορεί να οδηγήσουν σε δημοσιονομικές διορθώσεις των δαπανών της ΚΓΠ των κρατών μελών.

Σύσταση 2 — Άρρηκτη σύνδεση των ενισχύσεων της ΚΓΠ με τη συμμόρφωση με τα περιβαλλοντικά πρότυπα

α) Η Επιτροπή αποδέχεται τη σύσταση.

Η Επιτροπή θα ενισχύσει σημαντικά την ενσωμάτωση των στόχων της πολιτικής για τα ύδατα στην ΚΓΠ και θα παράσχει κίνητρα για τη βιώσιμη χρήση των υδάτων. Η μελλοντική ΚΓΠ ενισχύει περαιτέρω τη συνοχή μεταξύ της ΚΓΠ και της ΟΠΥ μέσω διαφόρων παραμέτρων: ορίζει ότι δεν είναι επιλέξιμες για στήριξη οι επενδύσεις στην άρδευση, οι οποίες δεν συνάδουν με την επίτευξη της καλής κατάστασης των υδατικών συστημάτων, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της ΟΠΥ, συμπεριλαμβανομένης της επέκτασης των αρδευτικών υποδομών, η οποία επηρεάζει υδατικά συστήματα των οποίων η κατάσταση έχει οριστεί ως λιγότερο από καλή στο σχετικό ΣΔΛΑΠ.

Τα στρατηγικά σχέδια της ΚΓΠ, συμπεριλαμβανομένης της στήριξης για επενδύσεις στην άρδευση, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ανάλυση, τους σκοπούς και τους στόχους που περιλαμβάνονται στην ΟΠΥ και στα ΣΔΛΑΠ (πρβλ. παράρτημα XI του κανονισμού για τα στρατηγικά σχέδια της ΚΓΠ) και να συμβάλλουν επαρκώς σ' αυτά.

β) Η Επιτροπή αποδέχεται εν μέρει τη σύσταση. Η Επιτροπή δέχεται να συνδέσει όλες τις σχετικές ενισχύσεις της ΚΓΠ προς τους γεωργούς με τη βιώσιμη χρήση των υδάτων. Στο πλαίσιο της μελλοντικής ΚΓΠ, οι σχετικές διατάξεις της οδηγίας-πλαισίου για τα ύδατα θα ενσωματωθούν στο πεδίο εφαρμογής της ενισχυμένης αιρεσιμότητας. Η Επιτροπή δεν αποδέχεται το μέρος της σύστασης που αφορά την επέκταση της αιρεσιμότητας σε άλλες ενισχύσεις της ΚΓΠ που δεν χορηγούνται απευθείας στους γεωργούς, όπως οι ενισχύσεις στο πλαίσιο της ΚΟΑ.

γ) Η Επιτροπή αποδέχεται εν μέρει τη σύσταση. Η Επιτροπή δέχεται να συνδέσει την πλήρη καταβολή της ΠΣΣ με την τήρηση των σχετικών διατάξεων της ΟΠΥ μέσω της αιρεσιμότητας. Η Επιτροπή δεν αποδέχεται την ενσωμάτωση πρόσθετων εχέγγυων στην ΚΓΠ, διότι η ορθή εφαρμογή της ΟΠΥ διασφαλίζει τη βιώσιμη χρήση των υδάτων για καλλιέργειες και η αιρεσιμότητα συνδέει τις ενισχύσεις της ΚΓΠ με την ΟΠΥ.

96. Το ΕΓΤΑΑ προσφέρει ευρύ φάσμα δυνατοτήτων για τη στήριξη της βελτίωσης της ικανότητας συγκράτησης των υδάτων μέσω μέτρων όπως οι δεσμεύσεις για τη γεωργία, το περιβάλλον και το κλίμα, η βιολογική γεωργία, οι μη παραγωγικές επενδύσεις και οι ενισχύσεις της ΟΠΥ, καθώς και η στήριξη της κατάρτισης και της καινοτομίας.

Το ΕΓΤΑΑ μπορεί να στηρίζει τις επενδύσεις για νέες αρδευτικές υποδομές (που οδηγούν δηλαδή σε καθαρή αύξηση των αρδευόμενων εκτάσεων) μόνο όταν α) η κατάσταση των επηρεαζόμενων υδατικών συστημάτων δεν είναι λιγότερο από καλή και β) από περιβαλλοντική ανάλυση προκύπτει ότι η επένδυση δεν θα επιφέρει σημαντικές αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι το άρθρο 46 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1305/2013 σχετικά με τις επενδύσεις άρδευσης περιλαμβάνει συγκεκριμένες, σαφώς καθορισμένες παρεκκλίσεις από τον γενικό κανόνα σύμφωνα με τον οποίο η αρδευόμενη έκταση δεν μπορεί να αυξηθεί όταν η κατάσταση των υδατικών συστημάτων είναι λιγότερη από καλή. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι το νομικό πλαίσιο είναι σαφές και δεν επιτρέπει ποικίλες δυνητικές ερμηνείες.

97. Πρώτη περίπτωση — Τα περισσότερα μέτρα για τη γεωργία, το περιβάλλον και το κλίμα με σκοπό τη βελτίωση της διαχείρισης του εδάφους και την πρόληψη της διάβρωσης έχουν θετικό αντίκτυπο στην ικανότητα του εδάφους για συγκράτηση υδάτων. Τα μέτρα αυτά έχουν προγραμματιστεί στα περισσότερα ΠΑΑ και προβλέπεται να καλύψουν σχεδόν το 5 % των γεωργικών εκτάσεων στο πλαίσιο των αντίστοιχων συμβάσεων διαχείρισης.

Τρίτη περίπτωση — Όσον αφορά την κοινή οργάνωση των αγορών γεωργικών προϊόντων, οι έλεγχοι της Επιτροπής επαληθεύουν το σύστημα ελέγχου των κρατών μελών, ειδικότερα αν περιλαμβάνουν τις απαιτούμενες επαληθεύσεις κατά την έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων και αν οι επιτόπιοι έλεγχοι επαληθεύουν ότι οι δράσεις υλοποιούνται όπως έχουν εγκριθεί.

Σύσταση 3 — Χρήση κονδυλίων της ΕΕ για τη βελτίωση της ποσοτικής κατάστασης των υδατικών συστημάτων

α) Η Επιτροπή αποδέχεται τη σύσταση.

Η Επιτροπή αποδέχεται ότι η αξιολόγηση των στρατηγικών σχεδίων της ΚΓΠ πρέπει να ακολουθεί τις αρχές που καθορίζονται στη μελλοντική ΚΓΠ αναφορικά με την ΟΠΥ και τα σχετικά μέσα σχεδιασμού, όπως τα ΣΔΛΑΠ. Κατά την αξιολόγηση των στρατηγικών σχεδίων της ΚΓΠ, η Επιτροπή θα διασφαλίσει, σύμφωνα με τις διατάξεις της μελλοντικής ΚΓΠ, ότι οι επενδύσεις στην άρδευση συνάδουν με τον στόχο της ΟΠΥ για την επίτευξη καλής κατάστασης των υδατικών συστημάτων. Επιπλέον, η Επιτροπή θα αξιολογήσει αν τα στρατηγικά σχέδια της ΚΓΠ λαμβάνουν επαρκώς υπόψη την ανάλυση, τους σκοπούς και στόχους που περιλαμβάνονται στην ΟΠΥ και στα ΣΔΛΑΠ και αν συμβάλλουν επαρκώς στους εν λόγω σκοπούς και στόχους.

β) Η Επιτροπή αποδέχεται τη σύσταση. Η εν λόγω αξιολόγηση θα εξεταστεί στο πλαίσιο του πολυετούς σχεδίου αξιολόγησης της μελλοντικής ΚΓΠ.